

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΜΗΣ

Σύγγραμμα Περιοδικόν ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΤΟΣ Α'.

ΔΡΙΘ. Δ'.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἰανουάριος 1879.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Βρέχει ραγδαίως· ὀρμητικὸς τῶν ὑδάτων χεῖμαρρος διαρρέει τὰς ὁδοὺς, ἐν αἷς ἀντανακλῶνται τὰ πέριξ φῶτα. Εἶναι νύξ μελαγχολίας, νύξ πένθιμος, θλιβερά· καὶ ὅμως τὸ πᾶν παρὰ τοῖς θνητοῖς μειδιᾷ, τὸ πᾶν χαίρει, τὸ πᾶν ἀναθάλλει, τὸ πᾶν φαίνεται νεάζον. Πανταχοῦ τῆς λιγυφθόγγου λύρας ἡ ἐναρμόνιος κλαγγὴ πλήσσει τὴν ἀκοήν, πανταχοῦ τὸ ᾄσμα καὶ ὁ γέλως τῶν εὐθυμούντων ἀντηχεῖ, καὶ τὸ φοβερὸν οὐ ρῶ διασχίζει τοὺς ἀέρας. Παρὰ πᾶν ἀριστοκρατικὸν μέγαρον, παρὰ πᾶσαν πενιχρὰν τοῦ γεωργοῦ καλύβην τὸ κύπελλον μέχρι στεφάνης πληρούμενον ἀπνευστὶ ἐκκενοῦται. Πλὴν τί τὸ ταρασσόν τὸν ἄνθρωπον; Τί τὸ αἷτιον τῆς γενικῆς ταύτης ἀγαλλιάσεως καὶ εὐθυμίας; Τί τὸ ἐξεγείρον τὴν μέχρις ἑσπέρας ἀπειρηκυῖαν καὶ βεβαρυμένην κοινωνίαν; Μὴ ἀπροσδόκητόν τι ἀγαθὸν, γλυκεῖα τῆς τύχης εἰρωνεία, τὸν τέως βαρυαλγούντα καὶ βαρυστενάχοντα θνητὸν εἰς ὄλβιον καὶ εὐδαίμονα μετέβαλλε; Μὴ ὥς διὰ μαγείας πᾶν τὸ θλιβερὸν ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς τέλεον ἐξηλείφθη; Φεῦ! οὐχί. Ἀπάτης δεινῆς ἀπατηλῆ συνέπεια! Ἡ ἀνθρωπότης τὸ